

ת"פ 35471/11/15 - מדינת ישראל נגד הדרה מחמוד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35471-11-15 מדינת ישראל נ' מחמוד
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	הדרה מחמוד

ב"כ המאשימה: מתמחה גב' תמר פינטו

ב"כ הנאשם: עו"ד עיסא אבו אל הווא

הכרעת דין

1. הנאשם מואשם בעבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) בצירוף סעיף 274(3) לחוק העונשין התשל"ז-1977 ובהתפרעות לפי סעיף 152 לחוק. על פי המיוחס בכתב האישום, ביום 5.11.14 סמוך לשעה 20:00 בצומת א-טור בירושלים התקהלו מספר אנשים שהפרו את הסדר הציבורי במקום וידו אבנים לכיוון כוחות משטרה שהיו במקום. הנאשם, אשר נטל חלק בהתפרעות, הרים אבן אחת וידה אותה ממרחק של כ- 50 מטרים לעבר השוטר רועי אלגזי שנכח במקום על מנת לשמור על הסדר. השוטר רועי החל במרדף אחרי הנאשם שנמלט לעבר בניין סמוך במטרה לחמוק ממעצר, עלה לקומה השנייה בבניין, נכנס לאחת הדירות וניסה לסגור את הדלת, אך השוטר רועי הצליח לתפוס ולעצור אותו.

2. הנאשם כפר באישום ביום 11.7.16 וטען כי ביום ובשעת האירוע היה בדרכו לרופא שיניים מטעם קופת חולים. אמנם במקום היו הפרות סדר, אך הוא החנה את רכבו במקום רחוק והמתין עד שהמצב יירגע. בעת שהלך לרופא או לקופת חולים, לא היה מגרש משחקים ולא היו התפרעויות כלשהן. הוא הכחיש שנטל חלק בהתפרעות או שזרק אבן. הנאשם כפר גם בכך שהתנהל נגדו מרדף ושהוא ברח מהשוטרים, ועל פי התשובה לאישום, הבחין לראשונה בשוטר מג"ב כשהיה בתוך חדר המדרגות, כאשר השוטר ביקש ממנו לעצור והודיע לו שהוא מעוכב בכניסה למרפאה.

3. מטעם התביעה העידו השוטר רועי אלגזי וסמ"ר אדם צוסחא והוגשו שתי הודעותיו של הנאשם, ומזכרים שערכו השוטרים. מטעם ההגנה העידו הנאשם עצמו וד"ר דיאא אל-דין אבו טיר וכן הוגשו תמונות של צומת א-טור, הרחוב והבניין שבו נעצר הנאשם.

4. השוטר רועי אלגזי שירת כלוחם מג"ב בזמן האירוע. לדבריו, שירת בירושלים במסגרת תגבור כוחות בעקבות מבצע שנערך באותה עת בשל תקופה עמוסה של הפרות סדר, והוא יחד עם הכח שבו שירת עברו מנקודה לנקודה בעקבות קריאה של הכח המקומי. ביום האירוע קיבלו דיווח בקשר על כח של מג"ב שנקלע להמון שמפר את הסדר, הושלכו בקבוקים בוערים, צמיגים והובערו פחים. הוא הגיע יחד עם הכח למקום בשעות הערב, בין השעות 20:00-22:00 וראה את סימני הפרות הסדר בדמות בקבוקים ואבנים על הכביש, עשן וכ- 100 עד 150 איש שהשתתפו באירוע. לדבריו האירוע נמשך כארבע עד חמש שעות מאז שהגיע. הצומת שאליו הגיעו היה מואר בתאורה תקינה וסגור הרמטית כך שלא הייתה כניסה של אנשים מבחוץ אלא רק מכיוון ההמון המתפרע, על מנת למנוע פגיעה בעוברי אורח. כעבור כשעה מזמן הגעתו השוטר זיהה אדם לבוש טרנינג כחול במרחק של כ- 50 מטרים שעמד יחד עם שני אנשים נוספים וזרק אבן. כשזיהה את הזריקה הכריז על כך, מה שנתן את האות לכחמישה-שישה שוטרים יחד עמו לרוץ לכיוון החשוד על מנת לעצור אותו. לאחר מרדף רגלי קצר החשוד נכנס לבניין מגורים, עלה במדרגות, נכנס לדירה בקומה השנייה וניסה לסגור את הדלת, הוא רדף אחריו פתח את הדלת עצר את החשוד, הוביל אותו לתחנה וחזר למקום הפרות הסדר. העד לא זכר מי היה השוטר הנוסף שהוביל יחד עמו את החשוד לתחנה, אך אמר שעל פי הנהלים צריך להיות שוטר נוסף. לדבריו השוטר רועי, הוא היה בקשר עין רצוף עם החשוד, למעט הסיבוב במדרגות שבהן עלה, אז ניתק קשר העין לשנייה אחת, שלאחריה זיהה שוב את החשוד. הוא פתח את הדלת בחוזקה תוך שימוש בכח ועצר את החשוד. בעת המעצר החשוד אמר לו "זה לא אני. זה הבית שלי". דלת הדירה הייתה ללא שילוט ובדירה שרר חושך. כשעומת בחקירה נגדית עם תמונה של הבניין שעליו שילוט "קופת חולים הכללית" ובכניסתו שלט, הדגיש כי כשאמר שעל הדלת לא היה שילוט, התכוון לדלת הדירה שאליה נכנס החשוד. בחקירתו הנגדית התבקש השוטר לשרטט את מקום האירוע ושרטט אותו, ואישר כי בעת שהחלו לבצע את פעולת המעצר המתפרעים עצמם ברחו לכיוונים שונים.

5. השוטר אדם צוסחא גבה את הודעתו של הנאשם. ההודעה הוגשה בהסכמה כמו גם מזכרים נוספים שערך העד, והוא נחקר בחקירה נגדית בלבד. לדבריו, באותה עת הוקמה מפקדה משימתית במשטרת ישראל, אליה צורפו שוטרים ממחוזות אחרים, אשר טיפלו במאות תיקי חקירה. השוטרים הגיעו כדי לתגבר את שוטרי המחוז והחוקרים והמפקדים התחלפו מדי שבוע. הוא שימש בצוות חקירה ראשונית של המעצרים, אך לא טיפל בחקירת התיקים לאחר מכן ולדבריו לא ידע לומר מה נעשה כדי להפריך את הטענה כי מדובר בבניין מגורים. העד אישר כי התקשר לשוטר רועי על מנת לאתר שוטרים נוספים שנכחו באירוע, ואישר כי לא התקשר לקצינים בשטח כדי לבדוק זאת, מאחר ולא היה לו קשר עמם.

6. בהודעתו של הנאשם במשטרה מיום מעצרו (ת/1) אמר הנאשם כי באותו היום סיים את עבודתו בהוד השרון בשעה 16:00 ונסע לביתו. הנאשם הכחיש כי זרק אבנים ואמר כי היה לבד ולפתע עצרו אותו. כאשר הוטח בנאשם כי ברח מהשוטרים לביתו אמר שזה לא ביתו אלא שזו מרפאה והוא נכנס, השוטרים באו אחריו ועצרו אותו. לדבריו היה בדרכו למרפאה, לרופא שיניים. הנאשם אישר כי לבש טרנינג כחול.

7. בהודעתו של הנאשם מיום 10.11.14 (ת/2) אמר הנאשם כי נעצר בקופת חולים שנמצאת בצומת הר הזיתים כשהיה בדרכו לרופא שיניים. כשנשאל ממה סובל בשיניים אמר שהיה צריך לנקות את השיניים. הנאשם אמר כי אינו מכיר את הרופא, וכי לא קבע תור מאחר ואין צורך, שכן הוא הולך אליו ונכנס אליו "רגיל". הנאשם נשאל איפה יושב רופא השיניים והשיב כי הוא חושב שבקומה השנייה, וכשנשאל איך קוראים לרופא השיב כי לא מכיר אותו טוב, לא יודע את מספר הטלפון שלו ואמר שזו הפעם הראשונה שהלך לשם. הנאשם אמר כי הגיע לרופא השיניים ברכב אך מאחר והיו "בעיות" חנה את הרכב רחוק. הנאשם אישר כי במקום היו הפרות סדר, אך לא במקום שבו נמצאת קופת החולים אלא בצומת, ואמר כי לא עבר בצומת בדרכו למרפאה אלא בא מהצד השני. לדבריו, ברחוב היו כ- 20 אנשים שזרקו אבנים, והוא לא ראה את השוטרים ברחוב אלא רק במדרגות המרפאה, שם הכו אותו. בהודעה זו אמר הנאשם כי נעצר במדרגות, אך לאחר שנאמר לו כי בהודעתו הקודמת אמר שנעצר בתוך המרפאה השיב שנכנס למרפאה ונעצר בתוכה. לדבריו לא יודע איך קוראים לרופא מאחר ואינו מכיר אותו. הנאשם שב והכחיש כי זרק אבן אי פעם.

8. הנאשם בעדותו במשפט אמר כי ביום האירוע יצא מביתו, ברחוב היו "בעיות" אך הוא היה רחוק מהן. הוא חנה את רכבו רחוק בשל התפרעויות שהיו ברחוב, ירד מהרכב והלך לכיוון המרכז הרפואי, נכנס לבניין, עלה במדרגות לקומה השנייה, וכאשר דפק על הדלת הרגיש שמתנפלים עליו. הוא הגיע למרפאה מרחוב רבעאה אל עדוויה, מכיוון בית חולים מוקסד. הנאשם אמר כי התכוון ללכת לרופא. בחקירה נגדית אמר הנאשם כי גר ברחוב שיך עמאר בא- טור במרחק של כ- 500 מטרים מהצומת שבה התרחשה ההתפרעות. הנאשם סימן על השרטוט שערך השוטר רועי היכן חנה את רכבו ואת מסלול הליכתו. לדבריו, יצא מהבית בסביבות השעה 19:20, ובחקירה נגדית טען כי חנה את הרכב במרחק של כ- 10 דקות הליכה מהמרפאה. בפני הנאשם נטען, כי על פי דו"ח המעצר הוא נעצר בשעה 20:57, אם כי דו"ח המעצר לא הוגש. בעקבות שאלות אלה אישר הנאשם כי למעשה יצא מהבית סמוך לשעה 20:30. הנאשם אישר כי הבחין במתפרעים, אך לא הבחין בשוטרים. הנאשם טען כי הלך לרופא השיניים בשל כאב שיניים, וכשעומת עם גרסתו בת/2 לפיה ביקש לבצע ניקוי שיניים הסביר שהייתה לו דלקת בחניכיים והוא לא ידע איך להסביר את זה לחוקר. הנאשם נשאל כיצד הגיע לרופא הזה ואמר שכל חייו הוא יודע שיש שם רופא. הוא לא מכיר את הרופא היטב, אך יודע שהוא רופא טוב. הנאשם נשאל איך קוראים לרופא והשיב שהוא חושב שקוראים לו "דיאא". לדבריו, יש שני רופאים בכפר ובדרך כלל כשכאבו לו השיניים הוא הלך רק לרופא השני. כאשר נשאל מדוע החליט להחליף השיב "החלפתי, מה הבעיה? אני הולך לאיפה שאני צריך". ביחס לשעת הביקור, סמוך לשעה 20:30 השיב שאצל הרופא הזה ניתן להתקבל בלי לקבוע תור ואפשר לבוא כשרוצים. לשאלת בית המשפט השיב, כי הגם שגר במרחק של כ- 500 מטרים מהמרפאה, נסע אליה ברכב מאחר ותמיד מגיע ברכב.

9. ד"ר דיאא אל- דין אבו טיר הוא רופא שיניים. לדבריו מרפאתו נמצאת בבניין קופת חולים הכללית על שם אלדין, אותו זיהה בתמונות נ/2 ונ/3 שהוגשו על ידי ההגנה, אך אמר שאין לו קשר למרכז הרפואי שנמצא בקומה הראשונה וכי מרפאתו נמצאת בקומה השנייה. לדבריו, מטופלים יכולים להתקבל אצלו עם תור ויש כאלה שמגיעים בלי לקבוע תור. העד השיב בחקירה נגדית כי על דלת

המרפאה בקומה השנייה היה שלט. העד השיב בחקירה נגדית כי אינו זוכר מה אירע במועד המתואר בכתב האישום אך זוכר שבאותה תקופה היו "בעיות". כשנשאל האם מזהה את הנאשם אמר שייתכן שכן וייתכן שלא, לא ידע האם הנאשם הוא מטופל שלו, אך אמר שמרבית המשפחה שלו מטופלים שלו וכי זוכר את אחיו של הנאשם, שנכח בשעת הדיון באולם בית המשפט. העד אמר כי אינו זוכר אירוע בו משהו ניסה להיכנס למרפאתו שבקומה השנייה ושוטרים תפסו אותו, והשיב שהוא עצמו נמצא במרפאה, וכי אם הדלת פתוחה ולא נעולה סימן שהוא היה בפנים. לשאלת בית המשפט השיב העד כי עובד בכל ימות השבוע למעט שני ושישי, בין השעה 10:00 לשעה 19:30. אם יש "בעיות" הוא יוצא קודם, אם הדבר מתאפשר לו, ולפעמים טיפולים עשויים להימשך אפילו עד לשעה 21:00.

הערכת הראיות

10. אני מקבלת את עדותו של השוטר רועי אשר ניכר כי זכר את האירוע והעיד מתוך זכרונו. לא התרשמתי כי היה לו עניין להעצים את שהתרחש או להפחית את הנאשם. למעשה רועי כלל לא העיד על זהותו של הנאשם כמי שזרק את האבן, אלא על אירוע בו חשוד זרק אבן ובסופו של יום נעצר על ידי הכח. עם זאת, ההגנה לא חלקה על עצם מעצרו של הנאשם על ידי כח השוטרים. משכך, נותר לבחון את עדותו של רועי בכל הנוגע ליכולתו לזהות את הזריקה ולשאלה האם האדם שזרק את האבן הוא האדם שנעצר בסופו של יום. רועי תיאר כי עמד במרחק שאפשר לו להבחין במידי האבנים, והגם שמדובר בשעת ערב, מצב התאורה היה תקין. עוד תיאר כי לבושו של החשוד, התואם את הלבוש שלבש הנאשם בעת מעצרו, בלט על רקע לבושם של האחרים, וכי שמר על קשר עין רצוף מרגע הזריקה עד לרגע המעצר, למעט שניה של ניתוק קשר עין בשלב העלייה במדרגות הבניין. לא סברתי כי ניתוק קשר עין זה, שהוא לפרק זמן קצר, כהרף עין, יש בו כדי להטיל ספק בכך שהחשוד שרועי רדף אחריו הוא מי שנעצר בסופו של יום, בפרט כאשר אין איש שטוען שבחדר המדרגות היו אנשים נוספים. לנוכח דברים אלה, לדבריו של רועי יינתן משקל מלא.

11. אל מול גרסתו של השוטר רועי, גרסת הנאשם מעוררת תמיהות לא מעטות, עוד משלב החקירה במשטרה. טענת הנאשם לפיה היה במקום כדי לבקר אצל רופא שיניים שמעולם לא ביקר אצלו קודם לצורך ניקוי שיניים, שהוא טיפול שגרתי ואינו בעל דחיפות ומבלי לקבוע תור (ת/2 שורות 7-24), מעוררת תמיהה כשלעצמה.

גרסה זו אף סותרת את עדותו במשפט לפיה ניגש לרופא השיניים בשל כאבים בשיניו (עמ' 19 שורות 21-22). אמנם הנאשם טען ביחס לסתירה זו כי החוקר שחקר אותו בעברית לא הבין את דבריו, ואולם יש לציין כי הודעתו של הנאשם הוגשה בהסכמה, והגם שגובה ההודעה אדם צוסחא העיד בבית משפט, הוא לא נשאל דבר על מידת ידיעתו את השפה הערבית ועל מידת הבנתו של הנאשם את השאלות שנשאל וקשייו להתבטא, ככל שהיו. כאן המקום לציין כי הדיון בבית המשפט אמנם התנהל בסיוע מתורגמן אך בחלק גדול מהעדות הנאשם דיבר בעברית והשיב לשאלות בעברית, לרבות לשאלה מדוע הלך לרופא שיניים.

מכל מקום, גרסתו של הנאשם גם בהודעתו במשטרה וגם בבית המשפט, סותרת את דבריו של הנאשם לשוטר רועי עם מעצרו "זה לא אני, זה הבית שלי", מהם ניתן ללמוד כי הנאשם ניסה לומר לשוטר שהוא בדרכו לביתו.

תמיהה נוספת עולה לנוכח שעת הביקור הבלתי שגרתית של הנאשם אצל רופא השיניים: כפי שעולה מתוך עדותו של רועי, הכח הגיע למקום בשעות הערב, לכל המוקדם בשעה 20:00, ומעצרו של הנאשם היה כשעה לאחר הגעת הכח למקום. עם זאת, רועי מסר בעדותו טווח זמנים רחב מאד לגבי מועד הגעת הכח למקום, ובנסיבות אלה יש טעם לפגם בכך שדו"ח המעצר עצמו ועליו שעת המעצר לא הוגש. הנאשם עצמו אישר בחקירתו הנגדית, בתשובה לשאלה מדריכה של התובעת, כי נעצר בשעה 20:57 אך גם אם אניח לטובתו כי נעצר בשעה מוקדמת יותר, אפילו שעה קודם לכן, הרי שמדובר בשעות שהן מעבר לשעות הפעילות הרגילות של המרפאה. זוהי שעה מוזרה להגיע בה לטיפול של ניקוי שיניים ללא קביעת תור מראש, ואף אם מדובר בטיפול בכאבים, כפי גרסתו של הנאשם בבית המשפט, לא ניתן להבין מדוע הנאשם לא פנה לרופא מיד כשהגיע לביתו, שכן על פי הודעתו סיים את עבודתו בשעה 16:00 באותו היום ולאחר מכן שהה בבית (ת/1 שורות 13-14). יתרה מכך, הדעת נותנת כי משבחר ללכת למרפאה בשעה כה מאוחרת, היה מברר קודם את שעות פתיחת המרפאה או שהיה פונה לרופא השני בכפר, אליו נהג ללכת בדרך כלל (עמ' 20 שורות 27-28).

לבסוף, טענתו של הנאשם כי הגיע לביקור אצל רופא השיניים עם רכב, מעוררת אף היא תמיהה לנוכח הטענה כי הוא מתגורר במרחק הליכה קצר של כ- 500 מטרים מהצומת, שממנה יוצא הרחוב שבו פועלת המרפאה. מרחק זה הוא מרחק הליכה קצר בן דקות ספורות שאינו מצריך נסיעה ברכב, בפרט כאשר הנאשם ידע, על פי גרסתו, כי ברחוב ישנה התפרעות, ובשלה נדרש להחנות את הרכב במרחק משמעותי מן המרפאה, שהצריך כ- 10 דקות הליכה.

על רקע האמור, יש קושי לקבל את גרסת הנאשם ולתת בה אמון.

12. לא מצאתי סיבה כלשהי לפקפק בעדותו של ד"ר אבו טיר, ואולם אין בה כדי לחזק את גרסת הנאשם. הגם שד"ר אבו טיר מכיר ומטפל בחלק גדול מבני משפחתו של הנאשם, הוא לא יכול היה לומר האם הנאשם עצמו היה מטופל שלו בעבר. אין בכך כדי לשנות דבר, שכן גם לפי גרסת הנאשם מועד מעצרו היה הפעם הראשונה שבה ביקש לפנות לרופא זה, וממילא לא הצליח להיכנס למרפאתו בשל המעצר. הרופא אמנם העיד כי חלק מן המטופלים מגיעים מבלי לקבוע תור, ואולם עדותו ביחס לשעות הפעילות השגרתיות של המרפאה יש בה כדי להטיל ספק בגרסתו של הנאשם לנוכח שעת הגעתו הנטענת לטיפול. הרופא מכיר את בני משפחתו של הנאשם שחלקם מטופל אצלו, ונראה כי הנאשם, שהכיר את דבר קיומה של המרפאה בשל כך, השתמש בעובדת מעצרו בסמוך למרפאה כדי לייצר גרסה לפיה הגיע לטיפול אצל רופא זה.

13. נטען על ידי ההגנה כי העובדה שד"ר אבו טיר לא נחקר על ידי המשטרה ולא נעשה ניסיון לאתרוא היא בבחינת מחדל חקירה. אין בידי לקבל זאת. על פי גרסתו של הנאשם בחקירה במשטרה, הוא לא הכיר את הרופא שאליו הלך, לא קבע אצלו תור מראש, ונעצר טרם כניסתו למרפאה (ת/2).

שורות 11-14 ושורות 44-45). לנוכח גרסה זו, הערכת החוקרים בזמן החקירה כי חקירת הרופא לא תוסיף דבר היא הערכה סבירה, וממילא, משעה שהנאשם לא מסר את שמו של הרופא, לא ניתן היה לדעת לאיזה מהרופאים בבניין, שעל פי העדויות הוא מרפאה ובה מספר רופאים, עליהם לפנות.

14. כפי שעולה מתוך הראיות (ת/3, עדותו של השוטר אדם צוסחא עמ' 8 שורות 2-15), נעשה ניסיון מסוים לאתר שוטרים נוספים שנכחו באירוע. ייתכן כי היה מקום להעמיק במאמצים בעניין זה ולפנות למפקדי הכח, וייתכן אף שאיסוף סרטוני מצלמות אבטחה מהמקום היה בהם כדי לחדד את התשתית הראייתית, אולם אף אם מדובר במחדלי חקירה, אין מדובר במחדלים שיש בהם כדי לפגוע בעוצמתה של תשתית הראייתית הקיימת ולקפח את הגנתו של הנאשם ועל כן אין בהם, כשלעצמם, כדי להביא לזיכוי הנאשם (ראו ע"פ 216/16 **חמזה רדאידה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 29.1.17]).

15. אין חולק בין הצדדים על כך שבצומת א-טור הייתה במועד האירוע התפרעות שכללה עשרות אנשים אשר יידו אבנים. משעה שהוכח מעבר לספק סביר שהנאשם עמד בין המון המתפרעים וזרק אבן לכיוון השוטרים, הרי שהוא נטל חלק באותה התפרעות בכך שניסה לתקוף את השוטרים באמצעות האבן.

16. לנוכח האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ז, 05 אפריל 2017, במעמד הצדדים.